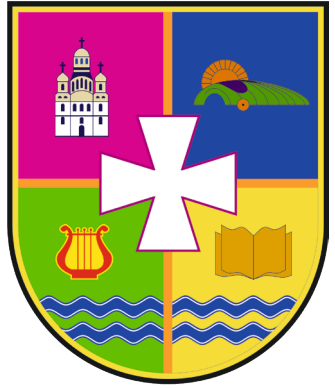

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ №15(116) 21 ЖОВТНЯ 2022 РОКУ

У Балаклії молилися за Україну і наших воїнів

5–6 жовтня у Балаклії відбулася, без сумніву, безпрецедентна подія: у місцевій Покровській церкві, яка нещодавно перейшла під юрисдикцію Помісної церкви України, виставили три чудотворні ікони, виготовлені монахами на святій горі Афон (Греція), та частку мощів святителя Миколая.

Невеличке пристосоване приміщення, в якому від 2003 року відбуваються церковні служби, за два дні відвідало чимало вірян нашої громади. Люди зверталися до чудотворних ікон з молитвами про зцілення від хвороб, підтримку в добрих справах і, звичайно ж, молилися за перемогу України у кривавій війні з росією, мир на землі та повернення додому воїнів-захисників.

Як розповів настоятель і благочинний Шишацького округу ПЦУ отець Павло (Якименко), який віднедавна став ще й настоятелем Покровської церкви в Балаклії, після повномасштабного вторгнення рф на територію України афонські монахи вирішили підтримати нашу країну в дещо незвичний спосіб.

Вони виготовили та передали українцям дві ікони Пресвятої Богородиці: «Всецариця» (мироточива) і «Скоропослушниця», а також ікону Святого Спиридона Триміфунтського. Останню, до речі, лише наприкінці вересня доставили в Україну.

Святий Спиридон жив на Кіпрі у IV ст. Спочатку він був пастухом, а згодом став єпископом у м. Триміфунт. За глибоку віру й милосердя Господь нагородив його даром чудотворення: він зціляв невиліковно хворих і виганяв бісів, викликав дощі або ясну погоду. Якось до нього прийшла мати з мертвою дитиною на руках, і він оживив малюка. Побачивши це, жінка одразу ж знепритомніла, та святий повернув і її до життя.

Чудотворна ікона «Всецариця».

Усі три ікони постійно зберігаються у Спасопреображенському храмі на Троєщині (м. Київ), однак час від часу «мандрують» Україною. Отець Павло особисто ініціював перебування святинь на Полтавщині. Вони виставлялися в храмах ПЦУ Миргорода, Диканьки, Опішні, Шишак, окремих сіл Лубенщини та Глобинщини, а тепер ще й у Покровській церкві в Балаклії – поки що єдиному храмі ПЦУ на території нашої громади.

Ще один дарунок афонських монахів – ікона Святого Спиридона Триміфунтського.

Далі на стор. 2

Перехід на зимовий час

Традиційно в останню неділю жовтня в Україні (а також у багатьох інших країнах) відбувається перехід на зимовий час. Цього року це 30 жовтня. Тож у ніч із 29 на 30-те число (о 04.00) стрілки годинника слід буде перевести на годину назад.

Сучасні гаджети переходять на зимовий час автоматично, тому змінювати налаштування доведеться лише на годинниках, які не підключені до Інтернету.

Деякі лікарі вважають, що сезонне переведення годинників провокує розвиток імунних і серцево-судинних захворювань, адже змінює біологічні ритми людини. Крім того, зміна режиму та нестача сну провокують стреси, особливо в емоційно чутливих людей. У Верховній Раді неодноразово поставало питання про скасування переведення годинників. Але поки що такий закон не ухвалено, тож не забудьте про перехід на зимовий час.

У Білоцерківці зібралися члени Всеукраїнської асоціації громад

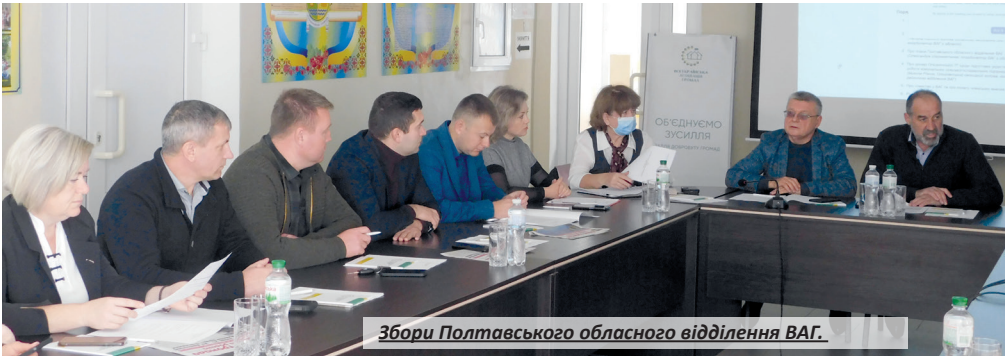
14 жовтня до Білоцерківки з'їхалися представники виконавчої дирекції та члени правління Всеукраїнської асоціації громад, а також керівники територіальних громад Полтавської області. Тут відбулися збори Полтавського обласного відділення Всеукраїнської асоціації громад.

Створена ще у жовтні 2009 року, Всеукраїнська асоціація громад (скорочено – ВАГ) спочатку називалася «Всеукраїнська асоціація сільських та селищних рад». Таке об'єднання мало на меті відстоювання спільних інтересів маленьких сільських громад як на національному, так і на регіональному рівнях, а також надання консультацій та інших послуг членам асоціації.

Місцеве самоврядування не може об'єднуватися за вертикальним принципом, тож асоціація – об'єднання по горизонталі – це єдиний спосіб згуртуватися й діяти разом.

За 13 років діяльності мета й принципи роботи асоціації не змінилися, а от структура зазнала реформування. У березні 2021 року в рамках ВАГ було створено її структурний підрозділ – Полтавське відділення. На сьогодні воно об'єднує 33 територіальні громади області. Очолює Полтавське обласне відділення Герой України, голова Котелевської ТГ Тетяна Михайлівна Корост.

У кожному з чотирьох районів Полтавщини діють районні осередки асоціації. Головою

Збори Полтавського обласного відділення ВАГ.

Миргородського районного відділення ВАГ є Білоцерківський сільський голова Іван Васильович Лещенко.

Присутніх на зборах Полтавського обласного відділення ВАГ привітав виконавчий директор асоціації Іван Леонідович Слободяник. Після цього виступили директор з розвитку – заступник виконавчого директора ВАГ Ігор Степанович Абрам'юк, Білоцерківський сільський голова Іван Васильович Лещенко, координаторка ВАГ у нашій області Олександра Іванівна Шереметьєва, Опішнянський селищний голова Микола Миколайович Різник, інші представники громад.

Так, І. С. Абрам'юк докладно розповів про діяльність ВАГ під час війни та пріоритети організації на найближчу перспективу. А Білоцер-

ківський сільський голова на правах господаря привітав своїх колег-сільських голів і розповів про здобутки й проблеми нашої громади.

– Білоцерківська громада компактна, невелика, її населення – близько 6 тис. чоловік, – сказав він. – Основним джерелом формування бюджету є податок з доходів фізичних осіб, переважно відрахування із заробітної плати. Після повномасштабного вторгнення рф в Україну багато чоловіків були мобілізовані, частина робочих місць – скорочена. Тож надходження до бюджету громади суттєво скоротилися.

Додатковим навантаженням стали й 700 внутрішньо переміщених осіб, які приїхали в Білоцерківську ТГ. Частина з них знайшла роботу й інтегрувалася в життя грома-

ди, однак переважна частина ВПО просто проживають на нашій території. Багато з них потребують соціальних послуг, і ми їх надаємо – нікому не відмовляємо. Та й загалом намагаємося забезпечити для цих людей нормальні умови існування. Однак усе це потребує додаткових витрат. Фінансове навантаження, яке доводиться витримувати, для нашої громади є непомірним.

Попри це, ми не опускаємо руки і з оптимізмом дивимось в майбутнє. Вчасно – 1 вересня – в громаді розпочався новий навчальний рік. Заняття відбуваються за змішаною формою навчання. Як і в довоєнний час, працюють усі комунальні заклади. Ми розуміємо, що певні проблеми виникнуть і надалі, та маємо надію, що зможемо їх вирішити.

О. І Шереметьєва прозвітувала про роботу обласного відділення й розповіла про плани на майбутнє. М. М. Різник поділився досвідом підготовки укриттів у закладах освіти й створення комунальних сільськогосподарських підприємств.

Після завершення офіційної частини учасники зборів продовжили спілкування в неформальній обстановці. Вони ділилися досвідом та дякували представникам нашої громади за гостинність. Без сумніву, такі зустрічі допомагають у роботі керівникам громад.

Зінаїда МАТЯШОВА.

У Балаклії молилися за Україну і наших воїнів

Зареєстровано три нові релігійні громади ПЦУ

Закінчення. Початок на стор. 1

— Афонські ікони мають великі цілющі властивості, — запевняє отець Павло. — Так, до ікони Божої матері «Всецариця» звертаються люди з онкологією (зокрема лейкемією). Біля образу Всецарці моляться за хворих дітей, паралізованих, просять позбутися ще й душевних хвороб: алкоголізму, куріння, наркоманії.

До ікони «Скоропослушниця» приходять люди з хворими суглобами, проблемами із зором, безпліддям. Біля неї моляться за тих, хто перебуває у небезпеці, зокрема за воїнів. А до Спиридона Триміфунтського звертаються ті, у кого борги, кредити чи загалом скрутне матеріальне становище, а також під час продажу рухомого і нерухомого майна. До великого угодника Божого Миколая моляться у складних життєвих обставинах.

Окрім персональних молитов, у Покровській церкві відбувся й спільний молебень — за Україну і наших воїнів. Він особливо поєднав усіх присутніх у храмі. Користуючись нагодою, хотів би подякувати Любові Луць, Ніні й Анатолієві Вільховим, Анні Кіндзері та всім іншим, хто долучився до організаційних питань.

Ніна КОРНІЄНКО.

РО «Михайлівська релігійна громада ПЦУ» в селі Білоцерківка; РО «Свято-Успенська релігійна громада ПЦУ» в селі Поділ.

Принагідно зазначимо, що всі фінансові витрати та організаційні клопоти з підготовкою документів, їхнім узгодженням і остаточною реєстрацією релігійних організацій узяв на себе Віктор Володимирович Кордубан.

Поки що новостворені релігійні громади не мають своїх храмів (але то — питання часу), зате їхні віряни мають щире бажання молитися українською мовою за перемогу України й мир на землі.

В інших населених пунктах релігійні храми, як і раніше, перебувають під юрисдикцією московської церкви, а віряни, наче нічого й не сталося, ходять сюди на молебні.

Історія

Московська церква була утворена шляхом брехні, порушень та погроз

Російська православна церква, хоч і називає себе церквою, але до Бога і релігії давно вже не має жодного стосунку. Вона стала своєрідним прикриттям агентурної мережі ФСБ, які під рясами маскують свої погони. Усі 30 років незалежності священники філії РПЦ в Україні, яка вперто називає себе Українською православною церквою так званого московського патріархату, розповідали українським парафіанам про «круський мір», а сьогодні виправдовують вторгнення рф в Україну. Більше того, деякі з них особисто були на церемонії у Кремлі, коли Путін у вересні підписував документи про анексію частини Херсонської, Запорізької, Луганської та Донецької областей.

Російська церква руйнує наше суспільство зсередини, отруюючи розум людей ідеями токсичного «руського міра» та розпалюючи ворожнечу. А деякі українці навіть на дев'ятому місяці війни продовжують відвідувати московські церкви. Що це: релігійний фанатизм чи відкрита підтримка ворога?

Нерідко можна почути: українська церква неканонічна, вона утворена штучно, з порушенням церковного права. Тож єдиною «правильною» церквою в Україні є Московський патріархат.

Проте історичні факти спростовують цей міф та доводять: насправді все відбувалося з точністю до навпаки. Московська церква утворилася шляхом брехні, численних порушень та злочинів — так само, як у наш час росія проводить псевдореферендуми, щоб виправдати анексію українських територій.

...Тисячу років тому західні території теперішньої Росії належали до середньовічної української держави — Київської Русі. Тут діяла єдина Київська митрополія, підпорядкована Константинопольському патріархату. Вона була заснована ще Володимиром Хрестителем 988 року. Київська митрополія охоплювала землі від Карпат до Білого моря й була найбільшою серед митрополій Вселенського патріархату.

Після нашествия монгольських орд і зруйнування Києва 1240 р. київські митрополити перебралися спочатку у Владимир (Суздальський), а згодом у Москву, й звідти управляли митрополією. На той час від політичної єдності Русі не лишилося й сліду. Західні й південні руські землі поглинули Польське королівство та Велике князівство Литовське. А північно-східні руські землі прихопили московські князі (власне, це й було початком формування держави, яку аж до XVIII ст. називали «Московія»).

Духовна опіка київських митрополитів, що сиділи у Москві, над православними інших держав не влаштувала їхніх володарів, які прагнули створити на підвладних землях окрему православну ієрархію. Тож деякий час на руських землях існували митрополії Галицька та Литовська.

Схожі процеси відбувалися й у Москві: 1448 року тут було обрано власного митрополита, який відтоді мав титул «митрополит московський і всієї Русі». Оскільки таке обрання суперечило всім канонам і церковним правилам, то патріарх не затвердив московського митрополита, й майже 150 років московська церква ніким не визнавалася (була неканонічною).

Українськими та білоруськими православними єпархіями, які залишилися у Київській митрополії, надалі управляли київські митрополити, але тепер вони сиділи у Новгородку або Вільні.

Статус патріархату Московській митрополії надав константинопольський патріарх Єремія II у 1589 році. І ось як це відбулося.

Коли константинопольський патріарх прибув із візитом до Москви, московський цар Борис Годунов почав вимагати від нього визнати московську церкву та надати їй статус патріархату. Єремія відмовився, його ув'язнили та рік тримали в полоні. Зрештою після численних погроз патріарх визнав

Московський патріархат. Таким злочинним шляхом ця церква отримала визнання.

Наступним важливим кроком для Московського патріархату (МП) було отримання контролю над Київською митрополією (від якої раніше він відколювався). У XVII ст. Україна переживала вкрай трагічні події. Постійні конфлікти між Московським царством, Річчю Посполитою та Османською імперією призвели до громадянської війни між козацькими партіями проросійської, пропольської та протурецької орієнтації. Закономірним наслідком війни став економічний занепад, що отримав промовисту назву — Руїна.

Зрештою Москві вдалося захопити Лівобережну Україну. Саме тоді московити взяли під контроль і українську церкву. Не обійшлося без українців-зрадників, зокрема нового київського митрополита Гедеона Святополка-Четвертинського, якого підтримував гетьман Іван Самойлович. Після того, як 1685 року Гедеона обрали митрополитом, він склав присягу бути в послушенстві московському патріарху Іоакиму.

Наступного року московський гонець Нікіта Алексєєв та представник Самойловича Іван Лисиця прибули до Османської імперії й зустрілися з великим візиром Сулейман-пашею.

У той час константинопольський патріарх часто ставив інструментом політики турецьких султанів, які захопили Константинополь і зробили його своєю столицею. Скориставшись цим, московити, діючи в стилі своїх споконвічних «традицій», дали хабаря Сулейман-паші, й той змусив патріарха відректися від Київської митрополії на користь Москви (1686 р.). Так Москва за хабар захопила владу над українською церквою. Київську митрополію було ліквідовано, на її території були створені звичайні єпархії московської церкви.

Коли московським царем став Петро I, він узявся реформувати країну на свій розсуд. Зокрема назвав Мо-

сковію Росією, щобі заявити претензії на спадщину Київської Русі — давньої української держави. Московське царство стало Російською імперією. У церковній сфері Петро 1721 р. ліквідував посаду патріарха і створив так званий «Священний Синод», який керував церквою під наглядом обер-прокурора (міністра) з уряду царя.

Цей крок призвів до підпорядкування московської церкви світській владі (що продовжується до сьогодні). Церква стала інструментом її політики й засобом пропаганди для впливу на населення.

Після краху Російської імперії 1917 р. до влади в Москві прийшли комуністи, які створили нову імперію — Радянський Союз. Комуністи були переконаними атеїстами й узялися нищити церкву. Та під час Другої світової війни на окупованих німцями землях церква почала відроджуватися.

Щоб тримати під контролем релігійне життя населення, Сталін вирішив перехопити ініціативу й 1943 р. ініціював відновлення Московського патріархату, за структурою якого наглядав КДБ. Відтоді МП існує до сьогодні в тому ж вигляді, тільки вже під контролем ФСБ — сучасних російських спецслужб.

Наостанок коротко нагадаємо головні події церковної історії:

1448 р. — московська церква шляхом розколу самовільно виходить зі

складу Київської митрополії та наступні 141 рік залишається в статусі ніким не визнаної Московської митрополії;

1589 р. — шляхом погроз та ув'язнення константинопольського патріарха московська церква вибиває собі статус патріархату;

1686 р. — заплативши хабаря турецькій владі, МП добивається відмови константинопольського патріарха від Київської митрополії на користь МП;

1721 р. — імператор Петро I скасовує посаду патріарха й підпорядковує російську церкву світській владі;

1917 — 1939 рр. — комуністи знищують російську церкву;

1943 р. — Сталін відновлює МП, відтоді він стає підконтрольним КДБ (ФСБ).

Як бачимо, МП не має жодних моральних, юридичних, канонічних прав на церковне управління в Україні. До всього, московська церква була створена шляхом різноманітних злочинів і порушень канонічності. Вона досі не має томосу! Тож чим швидше українці покинуть «церковну» організацію, яка керується з Москви, й повернуться до справжньої української церкви, тим швидше в церковному житті країни і взагалі в Україні настануть порядок, мир і спокій.

За матеріалами
Інтернет підготувала
Ніна КОРНІЄНКО.

Зверніть увагу

До ковіду ще й грип

Центр громадського здоров'я МОЗ України нагадує, що зимовий період — це сезон піку захворювань на грип і ГРВІ.

За даними відомства, після 24 лютого 2022 року фіксувалося різке зниження інтенсивних та екстенсивних показників захворювання на грип і коронавірус. Однак воно було викликане не лише спадом епідемії, а й початком широкомасштабної війни російської федерації на території України. Війна призвела до перебоїв в отриманні інформації про захворюваність населення та проведення об'єктивного аналізу.

У ЦГЗ попереджають, що цієї зими ймовірна одночасна циркуляція вірусів коронавірусу SARS-CoV-2 та одразу чотирьох сезонних штамів грипу: вірус, подібний A/Victoria/2570/2019(H1N1)pdm09; вірус, подібний A/Darwin/9/2021 (H3N2); вірус, подібний B/Austria/1359417/2021 (лінія B/Victoria); вірус, подібний B/Phuket/3073/2013(лінія B/Yamagata).

Як відомо, найкращою профілактикою грипу та COVID-19 є вакцинація. Обидва щеплення належать до рекомендованих. А ще слід пам'ятати, що вірусні захворювання не лікуються антибіотиками.

У Білоцерківській громаді досліджуватимуть вакцинацію від COVID-19

Повномасштабне вторгнення рф на територію України ніби применшило велику проблему, з якою недавно зіткнулося людство — пандемію коронавірусу.

Медики наголошують: із наближенням холодів слід очікувати чергового спалаху ковіду. Доведено: єдиним способом запобігти поширенню інфекції є масова вакцинація населення.

Які бар'єри перешкоджають вакцинації і, навпаки, що сприяє цьому процесу? Саме ці питання взялися досліджувати учасники Благодійної організації «Світло надії» за підтримки Програми розвитку ООН в Україні.

Дослідження «Бар'єри та фактори сприяння до вакцинації від COVID-19 у Полтавській області

серед трьох цільових груп» відбуватиметься у формі інтерв'ю у чотирьох територіальних громадах на Полтавщині. І першою громадою, де його розпочнуть, буде наша.

— Ми обрали Білоцерківську ТГ на основі даних Полтавського обласного центру здоров'я. За статистикою, саме в цій громаді найвищий рівень вакцинації, — говорить керівник напрямку політики та комунікації БО «Світло надії» Сергій Жук. — Соціологи порадили нам опитати три цільові групи: медичні працівники, люди похилого віку та вимушено переміщені особи.

Із медичними працівниками все зрозуміло: вони мають потенціал впливати на рішення

українців. До того ж самі є пріоритетною групою для вакцинації. Люди похилого віку (від 60-ти років) мають обмежену мобільність і часто відмовляються від вакцинації через протипоказання. Однак протипоказання, на які спираються респонденти, не завжди визначені лікарем, вони можуть навіюватися на основі думок близького оточення, сусідів. При цьому люди старшого віку мають вищий ризик захворіти на коронавірус.

І нарешті внутрішньо переміщені особи. Це люди, яким вимушено довелося змінити місце проживання і облаштувати життя у новому населеному пункті. Вони могли втратити зв'язок зі своїм сімейним лікарем,

втратити медичні документи й зіткнутися з іншими проблемами. Важливо дослідити, які виклики в контексті вакцинації від COVID-19 є актуальними для цих груп населення, з якими специфічними бар'єрами вони зустрілися, а також розвідати, чи були фактори, які сприяли вакцинації і яким чином це відбувалося.

Згадане дослідження, на переконання С. В. Жука, допоможе в подальшому плануванні та впровадженні комунікаційної кампанії у Полтавській області.

Дарина СОЛОДКА.

Маркетинг – це шлях до серця клієнта

25 жовтня в Україні відзначають День маркетолога. Ці фахівці виконують низку важливих завдань: від аналізу ринку й стратегічного планування до створення контенту, його оптимізації та аналізу ефективності реклами. Адже маркетинг – рушійна сила будь-якої компанії, яка прагне стати лідером на ринку.

Що таке маркетинг і навіщо потрібен бізнесу

«Гарний продукт сам себе продасть», – доволі поширена думка. Але це не так. У сучасних реаліях перенасиченого ринку здивувати класним продуктом усе складніше. Тому часто «гарні» продукти залишаються нікому невідомими, а менш «гарні» стають всесвітньовідомими брендами. Чому? Усьому причиною – маркетинг. Тому компанії, які прагнуть розвиватися та завойовувати український ринок, приділяють маркетингу велику увагу.

Оксана Стець у маркетингу майже 20 років. Зараз вона – консультантка програм розвитку та відновлення миру ЄБРР та ПРО ООН, викладачка маркетингу у Львівській політехніці, а ще директорка з маркетингу в компанії «БІАГР», де буде ефективну маркетинг-команду.

— Маркетинг – це шлях до серця внутрішнього та зовнішнього клієнта. Це створення цінностей для споживача, підтримка постійного зв'язку з ним та донесення тих цінностей. Важливо, щоб клієнт не просто купував продукт, а розумів його переваги та цінності. Щоб він думав не рамками ціни, а рамками бренду, тобто: «Я хочу цей продукт, бо він у мене викликає чіткі емоції», – стверджує Оксана Стець.

Запуск нових продуктів бренду БІЛО, промо у соцмережах, аналіз ринку, реклама – лише частина діяльності маркетингу «БІАГР»

Сьогодні компанія «БІАГР» – це не просто виробник молочних продуктів, а важливий гравець на українському ринку з трьома брендами: БІЛО, Білоцерківське, БІАГР. Завдання відділу маркетингу – управляти цими брендами. Над цим працюють директорка з маркетингу, помічниця директора з маркетингу, фахівчиня з комунікацій, фахівчиня з цифрових комунікацій та дизайнер.

— Є речі, за які вдячна компанії щодо маркетингу. По-перше, ми працюємо з про-

дуктами, які любимо і самі споживаємо. Нам не треба вигадувати фантазійні цінності. По-друге, «БІАГР» дає можливість експериментувати та реалізувати проекти, які до того на підприємстві ніколи не робили. Ми за дуже короткий час змогли бути видимими не тільки на полиці, а й зайти в топбренди українського молочного ринку. Бренд Білоцерківське – більш традиційний, з ним компанія працює багато років. Новий бренд БІЛО – сучасний та інноваційний, який робить традицію модною. Будуємо й корпоративний бренд «БІАГР». За короткий час ми виростили з підприємства, орієнтованого виключно на виробництво, на маркетинг-орієнтовану компанію, – розповідає Оксана Стець.

Владислава Юртаєва – за освітою маркетолог, навчалася у Харківському національному університеті імені В. М. Каразіна. Коли мешкала у Харкові, Владислава поєднувала навчання та роботу. Працювала у маркетинговій агенції, а повернувшись у Полтаву, пройшла співбесіду і влаштувалася помічницею директорки з маркетингу у «БІАГР». Працює в компанії понад рік, відповідає за управління проектами відділу та трейд-маркетинг.

— Війна прийшла в наше життя на піку найбільших маркетингових проектів, які були заплановані на 2022 рік. Наші плани, як і в усіх українців, були зруйновані. Думаю, ніхто не може підготуватися до таких лихих моментів життя і скласти план: «А що ми будемо робити в разі війни». Тому довелося швидко адаптуватися до нових реалій. Навіть під час війни ми випустили нові продукти на молочний ринок: шоколадний крем-сир БІЛО Filladel Chocolive, а ще плавлені сири БІЛО – Chedr, Camambri, Choco, Ementaler і Crematti. Зараз працюємо над іншими новинками. Не зупиняємося, – розповідає Владислава.

Анастасія Кордубан, фахівчиня з цифрових комунікацій, теж вдало поєднала роботу в компанії з навчанням. Зараз здобуває другу вищу освіту за спеціальністю «маркетинг» у Львівській політехніці.

— До знайомства з Оксаною не була дотична до маркетингу зовсім. При співбесіді зрозуміла, що хочу спробувати реалізувати себе у цій сфері. Так усе й почалося: крок за кроком, проект за проектом, і я працюю тут уже три роки. Загалом обожаю роботу в маркетинговій команді, адже тут неможливо залишатися на одному місці. Треба постійно вдосконалюватися, приймати нові виклики й долати їх. І так по колу, – говорить Анастасія.

Зізнається, що найскладніше працювати було в перші дні, місяці війни. Адже треба було зібратися й продовжувати комунікацію зі споживачами на сторінках соцмереж брендів БІЛО, Білоцерківське, БІАГР (їх веде Анастасія).

— Було важко адаптуватися, але ми це зробили. Спочатку не до кінця розуміла, що доречно постити, а що – ні, що буде цікаво читати та як робити контент унікальним. Зараз влаштовуємо патріотичні фотосесії, удосконалюємо контент. Підписникам це подобається, гарно реагують, – каже Анастасія.

Фахівчиня з комунікацій Алла Шабельник працює у «БІАГР» понад рік. До цього працювала у полтавському піар-агентстві. Готувала текстові матеріали та рекламні відеозйомки для компанії «Нафтогаз», «Астарт-Київ», «Кернел», «ДТЕК» та інших.

— Комунікації бренду – це не лише соцмережі, які першими спадають на думку. Комунікація – це будь-який прояв бренду: текстом, звуком, кольором, поведінкою. Звичайно, з початку війни реалізація проєк-

тів тимчасово зупинилася, але комунікація брендів БІЛО та Білоцерківське зі споживачами – ні. Це дуже важливо. Адже частина брендів на кілька місяців просто зникла з інформаційного простору. Але не ми. Ми комунікували з нашими клієнтами як у соцмережах, так і на гарячій лінії. До нас телефонували люди з різних куточків України й дякували, що завод не припиняє роботу навіть у такі складні часи. А деякі українці навіть відкривали магазини та запрошували до співпраці. Наші люди – неймовірні, – ділиться Алла.

Євген Новодворський – дизайнер промислових виробів та об'єктів. Має чималий досвід у дизайні, працював із такими компаніями як Ekobiz, Spar, Будвіль, Рулька, Зліт, Spani, Magnesium Goods. Євген найбільше полюбає розробляти дизайни етикеток для нових продуктів.

— Головне у маркетингу і зокрема в дизайні – йти в ногу з часом та випереджати конкурентів. Зараз у тренді – мінімалізм, натуральність, простота. Ми працюємо з молочними продуктами і прагнемо асоціюватися з натуральністю. Тому обрали білий колір для багатьох продуктів бренду БІЛО. За кордоном простота та мінімалізм досить популярні, – говорить Євген.

Хоча «БІАГР» працює вже чимало років, але багато що тут нині роблять уперше. Впродовж останніх років організовували як всеукраїнські промо у національних мережах АТБ-маркет, Сільпо, так і локальні – в Полтаві, Харкові, Києві. Робили рекламні інтеграції з блогерами-мільйонниками в Instagram та рекламу на ютуб-каналі, зробили сайт для бренду БІЛО (www.bilo.ua), внутрішній канал БІЛОновини для працівників, влаштовували фотосесії продуктів, реалізовували бордові програми в українських містах. Аналізували молочний ринок і запускали нові продукти.

— Відділ маркетингу у компанії – це моя величезна гордість. Пишаюся нашими результатами та командою. Зараз відділ маркетингу – невід'ємна частина «БІАГР», – зазначає директорка з маркетингу «БІАГР» Оксана Стець.

Олена ЗАГОРОДНЯ.

Виділили кошти на харчування дітей

5 жовтня відбулася чергова (сімнадцята) сесія Білоцерківської сільської ради восьмого скликання.

Сімнадцять депутатів, присутніх на ній, розглянули майже 20 питань порядку денного, зокрема затвердили Програму «Організація харчування дітей у закладах Білоцерківської територіальної громади на 2022 рік», а також рішення виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради, прийняті в міжсесійний період, внесли зміни до показників бюджету Білоцерківської територіальної громади на 2022 рік та двох програм: соціального захисту населення й профілактики правопорушень.

Крім того, депутати внесли зміни до свого попереднього рішення від 23 червня 2022 року. Тоді 15-та сесія ухвалила перейменування вулиці та провулків у населених пунктах Білоцерківської сільської ради. Вулиця Морозівка в селі Білоцерківка отримала нову назву: Промислова. Як згодом виявилось, відбулося подвоєння назв, оскільки вулиця Промислова вже існувала. Щоб виправити помилку, тепер колишню Морозівку перейменували на Вересневу.

Як завжди, низка питань стосувалася зем-

леустрою: надання дозволів на виготовлення технічної документації, затвердження технічної документації тощо.

Докладніше хотілося б спинитися на першому питанні, яке розглянули депутати – організації харчування дітей. Як нагадав присутнім Білоцерківський сільський голова І. В. Лещенко (він вів сесію), у нашій громаді затверджено такі витрати на дитяче харчування: для вихованців дошкільних закладів – 60 грн у день на одну дитину; для вихованців загальноосвітніх закладів – 40 грн.

Варто мати на увазі, що серед дошкільнят і школярів є пільгові категорії, яким держава гарантує безплатне харчування. Зокрема це всі учні молодшої школи (1 – 4 класи). Крім того, деяким категоріям дітей надано пільги на місцевому рівні. Так, серед вихованців дошкільних закладів 20 дітей мають стовідсоткову пільгу, 19 дітей – пільгу 85%. Для решти вихованців дошкільних закладів рішенням сільської ради встановлено батьківську плату 30%. Решту 70% за їхнє харчування компенсує сільська рада.

Якщо найближчим часом у громаді запросять дошкільні заклади (а влада докладає

зусиль до цього), то на харчування дошкільнят до кінця 2022 року потрібно близько 291 тис. грн. Ще 750 тис. грн знадобиться для харчування пільгових категорій школярів. Разом – понад мільйон грн до кінця року.

Депутати одностайно проголосували за виділення цих коштів із бюджету сільської ради.

І. В. Лещенко акцентував, що раніше, в довоєнний період, 40 і 60 грн у день були цілком достатньою сумою, щоб нагодувати дитину

відповідно до затвердженого в Україні меню. Однак у зв'язку з суттєвим подорожчанням продуктів забезпечити повноцінне харчування дітей уже не вдається. Сільський голова розповів: у деяких освітніх закладах шукають шляхи здешевлення сніданків та обідів, зокрема залучають спонсорів або дозволяють батькам приносити у школу продукти.

Зінаїда МАТЯШОВА.

Те, що не вдалося українцям, зробив путін

Минулий тиждень в Україні почався з трагічних подій: 10 жовтня РФ випустила по нашій території 83 ракети. 43 із них збили сили ППО, решта влучили в цивільні об'єкти, критичну інфраструктуру практично по всій країні. Ракетні удари спричинили загибель кількох десятків цивільних громадян (серед яких є й діти), завдали значних руйнувань. На кілька годин без електропостачання залишилася вся країна.

Масовані ракетні удари продовжилися й у наступні дні. За тиждень із 10 по 18 жовтня в Україні знищено третину електростанцій! Таким чином держава-терорист сподівалася залякати українців та добитися згоди на мир будь-якою ціною. Однак результат виявився прямо протилежним.

Пам'ятаєте, як на початку російського вторгнення Україна благала захід про закриття неба? Тисячі українців збирали підписи під петицією до західних лідерів. Зокрема збір підписів відбувався й у нашій громаді. Але «колективний захід» дуже вже боявся викликати гнів путіна, тож небо над Україною лишилося відкритим для російських ракет.

Тепер путін сам зробив те, що на весні не змогли зробити українці. Лідери демократичних країн не просто засудили масовані ракетні удари по цивільних об'єктах. 12 жовтня міністри оборони країн-членів НАТО зібралися на черговий «Рамштайн» і ухвалили історичне рішення про закриття українського неба. Нам пообіцяли сучасні системи ПВО. Більше того: Німеччина, яка раніше дуже довго зволікала з передачею нам зброї, одразу ж передала одну з таких систем.

На заході все частіше лунають висловлювання про те, що треба дозволити ЗСУ використовувати іноземну зброю для ударів по військових об'єктах на території РФ. Справді, тільки так можна зупинити агресора й припинити масовані ракетні обстріли мирних українських міст і сіл.

Поради

Як найдовше зберегти заряд смартфона та залишатися на зв'язку

Через ракетні обстріли 10 жовтня було порушене енергопостачання по всій країні, тож чимало громадян залишилися без світла.

Як у критичних ситуаціях зберегти заряд смартфона якнайдовше? Ось що порадили у Держспецзв'язку.

- Заряджайте телефон за кожної можливості.

- Тримайте зарядженими повербанки.

- Увімкніть на смартфоні режим енергозбереження. Ярлик із цієї функцією розташований на панелі швидких налаштувань, а також у налаштуваннях.

- Якомога рідше вмикайте екран та встановіть енергоефективні налаштування екрану: увімкніть стандартну плавність дисплею замість високої (якщо у смартфоні є відповідне налаштування); встановіть енергоефективні «шпалери»: чорний фон для OLED/AMOLED-дисплея, світлий – для IPS; вимкніть автообертання екрану.

- Видаліть некритичні для вас додатки, які активно використовують батарею, або додаткові акаунти у цих застосунках. Дізнатися рівень енергоспоживання додатків можна, перейшовши в Налаштування → Батарея → Використання батареї.

- Вимкніть автозавантаження, автооновлення та синхронізацію застосунків, особливо якщо у вас підключено кілька акаунтів.

- Обмежте кількість додатків у «несплячому» режимі, залиште лише ті, від яких залежить ваше життя: месенджер, дзвінки, застосунок «Повітряна тривога».

- Вимкніть розпізнавання голосових команд.

- Вимкніть вібрацію.

- Вимкніть зайві комунікації: GPS, Bluetooth.

- Відмовтеся від перегляду відео та ігор на смартфоні.

- Якщо ситуація з живленням критична, увімкніть режим «Екстрена економія енергії» або переведіть смартфон у режим польоту (якщо є альтернативний зв'язок).

- Домовтеся з близькими про час виходу на зв'язок, домовляйтеся заздалегідь про час і місце зустрічі, якщо не вийде відновити зв'язок. Порадьте людям поруч зробити те саме.

- Випишіть на папір усі важливі номери телефонів на випадок, якщо батарея сяде.

Вшанували полеглих, пригостили печивом живих, зіграли у футбол...

У навчальних закладах громади відзначили День захисників і захисниць

В умовах повномасштабної війни День захисників і захисниць України, який припадає на 14 жовтня, набув особливого значення.

Кожен патріот-українець прагнув висловити шану, повагу та вдячність людям, які стали на захист своєї країни й свого народу. Переважна більшість воїнів ЗСУ – не кадрові військові, а вчорашні хлібороби, робітники, інженери, вчителі, студенти. У тяжку для країни хвилину вони взяли до рук зброю й зараз на передовій демонструють мужність, хоробрість, винахідливість, військову звитягу. Саме це й дозволяє Україні перемагати підступного ворога.

Попри те, що минулого тижня заняття у всіх навчальних закладах громади відбувалися онлайн, педагоги організували й провели цілу низку цікавих патріотичних заходів, присвячених Дню захисників та захисниць України та Дню козацтва.

13 жовтня педагоги Красногорівського ліцею разом із місцевими козаками організували патріотичний велопробіг. У ньому взяли участь учні ліцею Денис Сидоренко, Владислав і Віталій Кордубани, Олег Кукош, заступниця директора ліцею з виховної роботи Вікторія Михайлівна Омелич, учитель предмету «Захист Вітчизни», активний козак Володимир Пилипович Бірук, козак Микола Олексійович Домашенко. Колону велосипедистів супроводжував на авто Володимир Васильович Верещак.

Учасники велопробігу проїхали з Красногорівки через Балаклію на кладовище в с. Колосівка. Тут біля могили загиблого захисника України Юрія Григоровича Тимошенка відбувся мітинг. В. М. Омелич коротко розповіла про події на фронті. Діти й дорослі низько вклонилися загиблomu землякові, поклали на могилу квіти та дитячі малюнки, після чого через Бірки й Білоцерківку повернулися додому.

А подільські гімназисти разом зі своїми вчителями відвідали могили Віталія Григоровича Тура (на кладовищі в Подолі) та Миколи Павловича

Дробіта (в Огірівці). Під час мітингу на могилі В. Г. Тура була присутньою мама героя. Вона принесла дитячі, юнацькі та вже військові фото сина. Долучилися до акції й козаки з Великої Багачки, Балаклії, Устивиці.

Крім того, в гімназії відбулося чимало патріотичних заходів, переважно онлайн. Принагідно зазначимо, що шестикласниця Кароліна Молдавчук брала участь у створенні віртуальної дошки подяки нашим захисникам від дітей України.

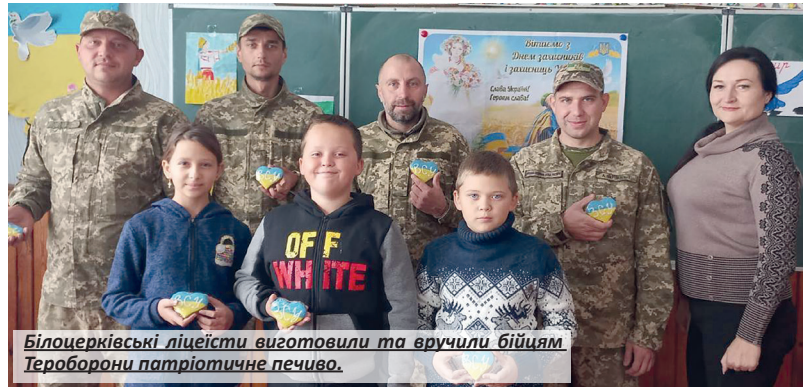
Педагоги Бірківської гімназії провели для учнів виховні години, історичні екскурсії «Козацької слави – одвічна сурма» (молодші класи) та «Від козацтва до сьогодні» (5-9 класи), вікторину-гру «Ми нащадки козаків». А ще учні 6-9 класів разом із учителькою Іриною Анатоліївною Кагіровою виготовляли обереги для воїнів.

У Білоцерківському ліцеї відбулися конкурс (а потім виставка) малюнків «Ми за мир», книжково-ілюстративна виставка «В серцях несемо вдячності немало всім тим, хто землю боронить!», ігрова програма для молодших школярів «Ми маленькі козацата, славних козаків внучата», патріотична гра для семикласників «Хто зверху» тощо.

Учитель історії Геннадій Іванович Пицак провів для старшокласників годину мужності «Нація нескорених: від козацтва до сьогодні». А вчителька Людмила Миколаївна Лисяк разом зі своїми учнями випекла патріотичне печиво. Діти залюбки покривали його синьою та жовтою глазур'ю. Коли вона висохла, печиво вручили бійцям Тероборони, які захищають спокій жителів громади.

Ця зустріч із земляками-захисниками справила незабутнє враження на дітей. Неможливо передати шире захоплення учнів, їхню шану та вдячність бійцям, які боронять наш із вами спокій.

Педагогічні працівники Мостовицької гімназії теж підготували й провели для своїх учнів чимало виховних онлайн-заходів. Тетяна Григорівна

Білоцерківські ліцеїсти виготовили та вручили бійцям Тероборони патріотичне печиво.

Учасники велопробігу рушають із Красногорівки.

Нетяга та Юлія Іванівна Іващенко організували для молодших школярів онлайн-вікторину про козаків та залучили дітей до конкурсу малюнків. У 9 класі вчителька української мови Ольга Василівна Кропивка провела урок звитяги «Збройні сили України – слава, гордість, міць», а класний керівник Олена Миколаївна Корнієнко – урок патріотизму «Нація нескорених». Вона ж залучила дітей до участі в акції «Дякуємо...». Восьмикласники побували на бібліотечному онлайн-уроці «Вклоняємось доземно українським захисникам і захисницям!» та виставці

малюнків, які відбулися завдяки класному керівнику Людмилі Василівні Лизь.

Та найбільше запам'ятався дітям «Козацький футбол», який після занять організував на подвір'ї гімназії класний керівник 7-го класу Олександр Горигорович Нетяга. Завітав на «Козацький футбол» і заступник Білоцерківського сільського голови Григорій Миколайович Полтавець.

Звичайно, перемогла дружба, й кожен учасник змагання отримав подяку за участь та смачний приз.

Ніна КОРНІЄНКО.

Мітинг на могилі В. Г. Тура.

Інформаційні стенди з відомостями про М. П. Дробіта, В. Г. Тура, Ю. Г. Тимошенка.

Подільські школярі на могилі М. П. Дробіта.

Вони віддали свої життя за нас

З нагоди Дня захисників і захисниць України працівники Білоцерківського СБК встановили у фойє закладу інформаційні стенди про наших земляків, які загинули на передовій.

Фото й короткі відомості про Юрія Григоровича Тимошенка, Віталія Гри-

горовича Тура, Миколу Павловича Дробіта змушують присутніх ще раз переконаватися, що в житті кожного з нас є місце подвигу. І вклонитися своїм односельцям, які без вагань віддали життя за свободу й незалежність країни, за наше з вами спокійне існування.

Виступи присвятили захисникам України

У Білоцерківському СБК виступає гурт «Дикселенд».

15 жовтня у Подільському СБК відбувся святковий концерт за участі артистів-аматорів Подолу та Огірівки. Пісенні вітання глядачам дарували Ольга Волошина, Ольга Каленіченко, Людмила Авер'янова, Раїса Панасенко, Світлана Недоїдок, Людмила Чугуй, Григорій Недоїдок, Сергій Ситник, Анатолій Гнідаш, Світлана Черніченко. Вірші декламували Світлана Молдавчук, Карина Корж, Ольга Каленіченко. З гумористичними номерами виступили Анатолій Гнідаш та дует «Подільські солохи» (Ольга Каленіченко і Раїса Панасенко). А ведучою концерту була Наталія Моїсеева.

16 жовтня концертну естафету прийняла Білоцерківка. Того дня до Білоцерківського СБК завітали артисти з Києва: фольклорний гурт «Святовит» і солісти заслуженого академічного естрадово-показового оркестру Збройних Сил України та гурт «Дикселенд» (солісти: народний артист України Ігор Левицький, народна артистка України Галина Довбецька, Світлана Черніченко, Даниїл Клягін).

Висока виконавська майстерність столичних артистів не лишилася непоміченою. Глядачі були в захваті й не стримували емоцій.

Обидва концерти були присвячені захисникам і захисницям України.